

## Arrest

nr. 290 028 van 8 juni 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. GOOSSENS  
Jordaenskaai 16/001  
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 27 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 maart 2023.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. GOOSSENS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse afkomst te zijn en afkomstig uit Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 19 december 2022, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Zij betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen, zoals ook de commissaris-generaal pertinent vaststelde. De houding en het handelen van verzoekende partij duiden er daarentegen op dat zij geenszins zinnens was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. Verzoekende partij gaf tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS o.a. uitdrukkelijk aan dat België haar bestemming was van in het begin (NPO, p. 5). Zij heeft ook amper drie maanden in Griekenland verbleven en kort na de toekenning van de beschermingsstatus aldaar is zij naar België vertrokken.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoekende partij, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekt. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die zij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat zij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt overigens dat zij tijdens haar illegale verblijf nog op zoek was naar werk in restaurants maar eens zij over verblijfsdocumenten beschikte staakte zij de zoektocht naar werk. In tegenstelling tot wat zij in het verzoekschrift voorhoudt, met name dat zij geen legaal werk kon vinden in Griekenland geeft zij tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aan dat zij niet naar werk heeft gezocht nadat zij over verblijfsdocumenten beschikte (NPO, p. 6, vraag 74) waardoor niet kan worden gesteld dat het onmogelijk zou zijn om in Griekenland werk te vinden. Ondanks het feit dat verzoekende partij wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt heeft zij aldus geen pogingen ondernomen om er effectief aan een job te geraken. Eveneens wist zij er onderdak te vinden en te financieren (NPO, p. 5).

Verzoekende partij kan derhalve, gelet op haar handelen of veeleer nalaten om te handelen in de EU-lidstaat die haar internationale bescherming toekende en gelet op haar spoedige vertrek aldaar nadat ze er bescherming verkreeg, bezwaarlijk ernstig voorhouden en ze maakt niet concreet aannemelijk dat zij in Griekenland de aan haar status verbonden rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden.

Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar zij in gebreke blijft.

5. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat zij geïnterviewd wordt door de Griekse politiediensten besluit de commissaris-generaal op goede gronden dat deze situatie niet als daad van vervolging of situatie van ernstige schade kan worden aangemerkt. Verzoekende partij voert verder in dat verband aan dat de behandeling van de Griekse politiediensten een inbreuk vormt op artikelen 3 en 8 van het EVRM. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij samen met haar andere landgenoten een appartement hadden gehuurd van een smokkelaar, de reden waarom de politie in het appartement van verzoekende partij regelmatig controles uitvoerde op zoek naar illegale migranten. Dat de politie verzoekers appartement vooral 's nachts controleerde, waardoor ze haar nachtelijke rust verstoorden, kan de politie moeilijk kwalijk genomen worden, aangezien ze in het kader van hun functie handelden, namelijk op zoek naar de illegale personen. Verzoekende partij gaf immers zelf aan dat de politiediensten haar uiteindelijk toch met rust lieten van zodra ze door hadden dat zij wel degelijk legaal in het land vertoefde (NPO, p.6). Ook de stelling van verzoekende partij dat indien men haar identiteitsdocumenten in het appartement is vergeten door de politie wordt tegengehouden (NPO, p. 6) getuigt geenszins een abnormale werkwijze van de politie om hieruit te concluderen dat verzoekende partij slachtoffer is geweest van willekeurig gedrag vanwege de politie. Het is immers de taak van de politie over het algemeen om mensen zonder wettig verblijf in het land op te sporen en dit ongeacht het tijdstip van de dag.

Verzoekende partij maakt verder ook niet aannemelijk dat zij omwille van haar verminderd zicht en omwille van een fysiek probleem van slijmvorming ter hoogte van de borstkas over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland. Verzoekende partij beschikt over een netwerk en middelen om haar vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen hetgeen een hoge mate van zelfredzaamheid laat zien, zoals terdege wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Bovendien heeft verzoekende partij in Griekenland nooit medische hulp gezocht om haar gezondheidsproblemen eventueel te laten onderzoeken en behandelen. Zij toont tevens niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische ondersteuning. Ook haar betoog in het verzoekschrift dat zij fysiek en intellectueel zwak is waardoor het Griekse opvangnet voor haar onvoldoende is, weet niet te overtuigen gelet op het gebrek aan haar pogingen om daadwerkelijk in Griekenland een leven op te bouwen. Verzoekende partij brengt geen enkel begin van bewijs mee dat deze beweringen zou aantonen. Het komt verzoekende partij toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat zij haar rechten en

voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland. Bij gebrek aan effectieve pogingen hiertoe, blijft zij manifest in gebreke.

6. Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.

8. De middelen lijken ongegrond.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 22 mei 2023 staat het volgende vermeld:

*“Tolk 1571 legt de eed af en tolkt Arabisch*

*De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.*

*VzP stelt dat Griekenland niet in de mogelijkheid is om mensen op te vangen. Het was nooit haar bedoeling om in Griekenland te blijven maar ze werd verplicht documenten te ondertekenen en haar vingerafdrukken te geven. Er is geen werk -ook niet voor de Grieken zelf-, geen opvang, ze werd mishandeld en geïsoleerd door de politie. Op 2 juni '23 heeft ze een afspraak met een psycholoog om haar lijden te verzachten, op 15 juni '23 heeft zij een afspraak met een dokter voor haar rugproblemen, er is geen medische hulp in Griekenland. In België werd ze onmiddellijk verzorgd, ze heeft ook een bril gekregen, ze krijgt medicatie voor haar psychische toestand en hoopt hier beter te worden.*

*De VzP geeft aan dat ze zich in Griekenland schuil gehouden heeft in een bos, dat ze niet goed kon zien en haar rug deed pijn. Ze stelt dat ze haar vingerafdrukken diende af te geven, of ze werd in de zee gegooid. De politie heeft haar mishandeld. Ook heeft ze 14 dagen in een cel gezeten. Haar telefoon en documenten werden afgenomen, alsook haar papieren. Ze heeft in Griekenland wel documenten gekregen dat ze er mocht blijven, maar ze is er op straat beland. In het ziekenhuis werd ze ook niet*

*behandeld. Ze stelt dat ze in België hulp gekregen heeft, een bril gekregen heeft alsook dat haar medische problemen onderzocht worden.”*

5. Met voormelde argumentatie waarbij zij in grote mate eerder afgelegde verklaringen en voorheen al aangehaalde argumenten herhaalt, geen concrete en dienstige elementen bijbrengt die afbreuk (kunnen) doen aan de in de beschikking van 21 maart 2023 opgenomen grond.

De landeninformatie laat immers niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar daar *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. Zonder voormelde moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in de bijgebrachte rapporten geen situatie van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91), zoals ook reeds in de beschikking aangegeven. Dat er geen sprake is van een dergelijke situatie, neemt niet weg dat er sprake is van een precarie situatie waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). Het is immers mogelijk dat de persoon die verzoekt om internationale bescherming kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 93, HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52). De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van de verzoekende partij in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waarbij het haar toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. Zoals in de beschikking reeds uiteengezet blijft de verzoekende partij hiertoe in gebreke.

In de beschikking van 21 maart 2023 wordt uitgebreid ingegaan op en worden de door verzoekende partij aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat zij niet aantoonbaar dat zij persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt terecht te komen. Door ter terechtzitting algemeen op te merken dat er in Griekenland geen werk is, ook niet voor de Grieken, en er geen opvang is, en voorts te herhalen dat ze zich er in een bos heeft schuilgehouden en ze werd mishandeld en geïnterviewd door de politie, dat ze haar vingerafdrukken diende af te geven en haar telefoon en documenten werden afgenomen en ze 2 weken in een cel heeft gezeten en dat zij niet goed kon zien en haar rug pijn deed, werpt verzoekende partij geen ander licht op hetgeen in de beschikking van 21 maart 2023 omtrent haar persoonlijke situatie en de door haar aangehaalde individuele elementen wordt vastgesteld, zoals o.a. de vaststelling dat zij niet aannemelijk maakt, gelet ook op de korte tijd die zij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat zij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het opnieuw aanhalen en zodoende louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen zijn geenszins van aard hetgeen omtrent verzoekende partij haar individuele situatie als Grieks statushouder in de beschikking wordt vastgesteld in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekende partij ontkracht noch weerlegt die vaststellingen in de beschikking van 21 maart 2023, zoals o.a. die waarbij wordt ingegaan op haar verklaringen dat zij werd geïnterviewd door de Griekse politiediensten en voorts wat betreft haar verminderd zicht en meer algemeen haar medische situatie. Ze gaat bovendien niet in het minst, laat staan concreet in op die betreffende vaststellingen, en verzaakt also deze met concrete en valabele argumenten en elementen in een ander daglicht te plaatsen.

Wat betreft verzoekende partij haar opmerking ter zitting dat ze niet werd behandeld in het ziekenhuis, werd er eerder in de beschikking op gewezen dat zij in Griekenland nooit medische hulp heeft gezocht om haar gezondheidsproblemen eventueel te laten onderzoeken en behandelen, en dat zij niet aantoonbaar dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische ondersteuning. Verzoekende partij ontkracht noch weerlegt dit en zij toont het tegendeel geenszins aan.

Verzoekende partij haar betoog, verklaringen die zij bovendien nalaat te attesteren, dat zij hier in België op 2 juni 2023 een afspraak heeft met een psycholoog en op 15 juni 2023 met een dokter voor haar rugproblemen, heeft net als haar opmerkingen dat zij in België onmiddellijk werd verzorgd, zij hier een bril heeft gekregen en medicatie voor haar psychische toestand en zij hoopt hier beter te worden, slechts betrekking op haar situatie in België, doch niet op die in Griekenland waar zij internationale bescherming geniet, waarbij zij nalaat om aan te tonen dat zij er als begunstigde van internationale bescherming geen toegang zal kunnen krijgen tot en zij geen medische hulp zal kunnen genieten. In voormelde beschikking werd reeds opgemerkt dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten er te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland. Verzoekende partij brengt ter zitting, bij gebrek aan enig bewijs (hiertoe), geen concrete elementen bij die thans anders doen oordelen.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 21 maart 2023 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS